

Index in Lib. Sex

Exceptiones non impedit presumptio. q. 55. lib. 1. n. 1. Excepione non oppositam, an & quando index veterius in causa procedendo presumatur reiecisse, praf. 64. lib. 2. n. 1. & seq. per tot. exceptiones duas contrariae opponi nequeunt, cum una in seipsa est contraria, praf. 42. lib. 2. n. 5. Ampliatur, ibi. n. 6. & seq. reiciens statutum, non rejicit eam, qua negatur qualitas, quae est statuti fundamentum, praf. 48. lib. 2. n. 1. omnes statutum reiciens, non presumitur excludere eam, quam excipiens in continentie se offerit probatur, praf. 47. lib. 2. n. 1. excipiens, etiam iutus habens pro presumptionem eam allegare debet, q. 48. lib. 1. n. 30. Idque etiam in causis criminalibus procedere, n. 31. excommunicatus lata ab homine, pro peccato mortali censetur lata, & ideo de maiori est intelligentium, non autem de minori, praf. 49. lib. 5. n. 21. **Excommunicatus, an & quando quis presumatur, & a quibus prohibeatur.** Excommunicatus quis non presumitur, quando pro absoluto habetur, praf. 70. lib. 6. n. 6. Ampliatur, ibid. n. 7. & 8. olim an hodie excommunicatus censetur, presumpt. 70. lib. 6. numero 1. Quod si fuit excommunicatus sub conditione, utputa nisi decem dederit Sempronio intra decem dies, ex quo potuit illa decem, dedisse non presumitur excommunicatus, quo ad tertium agendum, secus quo ad ipsum Sempronionum, ibidem n. 2. omnino arceretur a sepultura, praf. 94. lib. 6. numero 6. de iure sepeliri non potest in ecclesia, praf. 18. lib. 4. numero 48. perseverant per annum in excommunicatione, dicuntur contemnere improprie, quia nil agit contra ecclesiam, nisi quod negligens est, vt ab eo vinculo dissolvatur, praf. 44. lib. 5. numer. 5. qui se ingentis alii non excommunicatis contra preceptum superioris, per contemplatum se immiscuisse censetur, praf. 44. lib. 5. n. 14. Idem quando scienter perseverant in excommunicatione per annum, ibi. n. 15. semel adhuc presumpt. excommunicatus, si magis anime sit presumpt. q. 29. lib. 1. n. 19. censetur repertus apud plebanum in matricula excommunicatorum, non cancellatus, aut abrasus, praf. 51. lib. 2. n. 55. quando possit esse in iudicio, praf. 29. lib. 4. n. 3. exclusus ab uno capite, non dicitur exclusus ab alio, praf. 144. lib. 3. n. 9. excusans se tanquam pauperem probare debet paupertatem, praf. 25. lib. 6. n. 15. excusatus semel a munere ob inopiam, non potest deinde ab alio munere se excusare ob paupertatem illam, sed cognoscit debet an inops, vel diues fit, praf. 28. lib. 6. n. 5. vide in verbo Pauper, executores legati ad pias cauas si sunt validè pauperes, pro scissis, vel eorum filiis retinere possunt partem aliquam bonorum distribuendorum pauperibus, praf. 15. lib. 4. n. 17. Ampliatur, & restringitur, ibid. n. 18. & 19. Et nunquid possint vnum tantum pauperem eligere, cui omnia bona testatoris assignent, & tradant, ibid. n. 20. & seq. testamenti à testatore insi visitare, & exerceat collegium, non possunt per substitutionem visitare, ex quo electa est ipsorum persona, praf. 92. lib. 6. n. 6. Bald, contra, ibid. n. 7. executor testamenti in electione pauperum, potest eligere sanguine sibi coniuncti, praf. 4. lib. 3. n. 3. testamenti, qui secundum testatoris voluntatem repertus fuerit rectè aliqua erogasse, simili ter presumpt. de reliquis, praf. 63. lib. 3. n. 4. executores testamenti, qui pro suo arbitrio habent distribuere bona testatoris, non possunt ea distribuere in personam filii spuri testatoris, praf. 96. lib. 4. n. 12. exemplum Rhetoribus, Jurecons, est simile, q. 6. lib. 1. n. 11. exhereditatio filio, semper presumptio est, quod inuite sit exhereditatio, nisi causa ab herede probetur, q. 35. lib. 1. n. 5. exhereditatio est odiosa, praf. 10. lib. 4. n. 8. est odiosa, & ideo non presumitur bona mente facta, praf. 2. lib. 4. n. 3. quando bona, vel mala mente facta presumatur, praf. 28. lib. 4. n. 1. exhereditatio quando reiacta presumatur, praf. 30. lib. 4. n. 3. ad tempus heredi non potest, praf. 28. lib. 4. n. 6. an & quando conjecturis, & presumtionibus inducta censetur, praf. 30. lib. 4. n. 1. & per totum. Et a solum conjectura, & presumptione sufficiente ad inwendum exhereditationem, ibidem n. 2. licet presumpt. & nominatum fieri debeat, sufficit tanquam, quod colligatur ex conjecturis, quae eam necessaria significant, praf. 196. lib. 4. n. 34. exhereditationis causa in testamento à patre expressa an vera, vel falsa presumatur, praf. 29. lib. 4. n. 1. existens in loco, presumitur scire, quae ibi geruntur, q. 14. lib. 1. n. 54. exitus bonus non potest, expectari eorum, quae malo principio inchoata, q. 19. lib. 1. n. 4. expensis minuta facta ab aliquo administratore presumptionibus

F Abij Rutigliani amor incredibilis erga filium, praf. 56. lib. 6. n. 14. Facere aliquid iusta causa, quis non dicitur moris, quando agitur de praeditio tertij, praf. 2. lib. 5. n. 52. aliquid obligatus, si iuste impediat facere, sufficit si de facto faciat, praf. 14. lib. 4. n. 42. qui non potest per se, nec etiam potest per alium, praf. 58. lib. 4. n. 8. contra legem, & fidem promissam, graue est delictum, praf. 86. lib. 3. n. 4. nemo deberit, quod alieni peccati causa sit, q. 80. lib. 1. n. 2. qui quod vult de re potest, ei vendere, donare, legare, & heredem in ea facere permititur, praf. 115. lib. 3. n. 64.

Faciens

Præsumpt. Iacobi Menochij.

Faciens actum contrarium primo ab illo recedere presumitur praf. 3. lib. 7. lib. 10. actum a lege positiva prohibitum, sed non semper, & quo in loco, sed certo tempore, & loco, quando presumatur in dolo, praf. 3. lib. 1. n. 121. aliquid clam, & occulite, quod palam fieri solet, malefice censetur, praf. 3. lib. 5. n. 127. aliquid clam, ut fraudem excludat, presumitur immunitus a dolo, praf. 3. lib. 5. n. 37. Idem in eo, qui fraude vitur ad excludendum aduerfarj sui fraudes, ibid. aliquid palam, quod facere non debeat, per errorem fecisse censetur, praf. 19. lib. 5. n. 8. Faciens in iudicio quod fieri nec debet, nec solet, calumnator presumitur, praf. 25. lib. 5. n. 8. quod sibi non prodest, & alteri non nocet, fraudis, & dolis participes videatur, praf. 3. lib. 5. n. 97. aliquid in proprio fundo, an, & quando presumatur fecisse ad vicini dānum, presumpt. 29. per tot. id, ad quod poterat necessario compelli, dicitur necessitate coactus facere, licet id sponte faciat, praf. 109. lib. 4. n. 43. Facinus hocenitus impunitus relinquit, latius est, quam innocentem damnari, q. 97. lib. 1. n. 30. Facinor. cōcētēre presumunt, qui ei cum posset, non iuit obuiam, q. 15. lib. 1. n. 21. Facta presumuntur a communiter accidentibus, cū solita sunt fieri, & quomodo, praf. 18. lib. 2. n. 4. & 6. & praf. 14. lib. 6. n. 17. sunt diuidua, q. 97. lib. 1. n. 28. ad declarandam hominis voluntatem efficacia sunt, praf. 1. lib. 3. n. 40. in iudicio maiorem vim habent, quam ea que extra illud, praf. 62. lib. 2. n. 3. verbi bis anteponi, praf. 1. libro 3. n. 8. 3. incontinent censetur infelice per modum fictionis non autem presumptionis, praf. 1. lib. 6. n. 25. illa presumt. debet, quibus causa probabilis accedit presumpt. 54. lib. 6. n. 18. Factum aliquid presumitur in dubio tempore licto, ut evitetur delictum, praf. 3. lib. 5. n. 120. Facta non presumuntur nisi probentur, presumpt. 15. libro 6. n. mero 7. Facti que sunt, non presumuntur, praf. 1. lib. 4. n. 2. & praf. 31. cod. lib. n. 3. & praf. 155. eod. lib. n. 3. & praf. 33. lib. 6. n. 8. & presumpt. 14. lib. 6. n. 1. & praf. 10. lib. 3. n. 10. & lib. 2. presump. 2. n. 3. Facti que sunt presumuntur, quando aliquo induceretur delictū, nisi presumuntur, ibi. n. 3. & seq. esse dicimur, que vel occultis ipsi cerni, vel manu tangi, vt quid corporeum, posunt, q. 11. lib. 1. n. 15. qualitas, minuere debet delicti penam, q. 97. lib. 1. n. 34. qualitas, secundum qualitatem personae facientis interpretatur, & presumuntur, praf. 122. lib. 3. n. 1. Facto proprio difficultis contraenire quis potest, quam alieno, presumpt. 132. lib. 3. n. 68. In facto presumuntur potius error, quam dolus, praf. 3. lib. 5. n. 6. vide Error. In facto notorio presumuntur scientia, & non excusat ignorantiam, allegare, praf. 23. lib. 6. n. 69. Factum prudens presumit, quod a pluribus factum est, praf. 85. lib. 6. n. 2. subsecutum, & euenuit declarant, de qua re intellecteris contrahentes, praf. 35. lib. 6. n. 31. alienum presumitur incognitum, praf. 45. lib. 2. n. 14. presumitur ab eo, euenuit que nomine, qui facere tenebatur, praf. 15. lib. 3. n. 15. possumunt, conseruunt, arguit, praf. 57. lib. 3. n. 12. subsecutum, declarat voluntatem dubiam precedentem, praf. 17. lib. 3. n. 32. tribus temporibus consideratur, q. 19. lib. 1. n. 2. presump. temporis, conjecturam facit ad præterita, & futura, ibid. n. 6. & 7. futuri temporis conjecturam facit ad ea, que iam sunt præterita, vel ad presentia, ibi. n. 9. sequens declarat voluntatem precedentem, ibid. n. 10. proprium quis impugnare, aut contra illud venire non potest, praf. 62. lib. 6. n. 23. Falcidie contra testatoris voluntatem detrahitur, q. 46. lib. 1. n. 8. cum potest vi heres, legatum unum integrum prestatando, sibi preiudicat etiam quo ad alios legatarios, praf. 1. lib. 3. n. 27. Falcidie detractio potest hodie prohiberi a testatore, olim secut erat, praf. 198. lib. 4. n. 2. detractio commodum est a iure conceitum heredi, vt adire possit hereditatem, vt pretestetur legatariis, praf. 14. lib. 4. n. 46. & trebellianice detractio, vide in litera T. Trebellianicę, & falcidie detractio. Falsarius semel, semper in futurum presumitur talis, praf. 32. lib. 5. n. 3. Falsitas quomodo committi soleat, & an, & quando presumatur, & ex quibus insurgat, & quomodo evitetur. Falsitas siue falsum sine dolo committi non potest, praf. 20. lib. 5. n. 51. & praf. 22. lib. 5. n. 18. & q. 46. lib. 1. n. 5. non potest dici interuenire, quando caret dolo, praf. 21. lib. 5. n. 29. si est commissa in accessorio non ex hoc presumitur commissa in

in principali, praf. 3. lib. 5. n. 14. in instrumento alicubi commissa quando totum instrumentum vitiet, quando non, praf. 21. lib. 5. per tot. Plura vide in verbo Instrumentum, presumit ex persona notarij, qui alias falsitates commisit, praf. 20. lib. 5. n. 27. Et ortu falsitatis commisit suspicio, ex immodica diligentia, & sollicita cura, vt scriptura admittatur, & recipiat, ibid. n. 23. falsitatis presumptio insurgit, quando originale instrumentum authenticum non repperit in protocollo, ibid. n. 32. presumptio insurgit ex qualitate persona contrahentis, qua cognosci non potest tempore celebrati contractus, cuius est etatis, & qualitatis, presumpt. 20. lib. 4. n. 35. item ex alijs coniecturis, & indicis, quae reculerunt, ibid. n. 35. & 36. & multis sequentibus, q. 40. falsi crimen est grauissimum, & ideo non presumitur, nisi virgines sint coniecture, & presumuntur potius error, quam falsitas, presumpt. 20. lib. 5. n. 1. quod ampliatur, ibid. n. 2. 3. & 4. falsum in re leui & modica non est considerabile, presump. 21. lib. 5. n. 19. falsi crimen nunquam presumitur, praf. 2. lib. 5. n. 14. falsum non presumitur ob qualitatem personarum, que de falso argumentant, praf. 24. lib. 5. n. 2. sine causa non presumitur commissum, q. 89. lib. 1. n. 18. falsi crimen presumptio, & coniecturis apparent, q. 58. libro 1. n. 8. ex pluribus presumptiobus probati, quae st. 40. libro 1. n. 14. falsum non presumitur commissum, quando vel personae, vel loci qualitas sua det non esse commissum falsum, praf. 20. lib. 5. n. 5. Et id praetertim, si is, qui pretendit fuisse commissum falsum, diu disfult proponere querelam, & accusationem, ibid. n. 6. quibus ex coniecturis arguitur, & presumatur commissum, vide late, praf. 20. lib. 5. n. 7. cum multis seq. usque n. 43. asserere, & verum tacere, paria sunt, praf. 3. lib. 5. n. 59. vt evitetur, possunt verba imprudentia, presump. 23. lib. 5. n. 1. falsi suspicio siue coniectura, quibus ex causis evitari, vel saltem minus possit, praf. 20. lib. 5. n. 44. usque ad fin. querelam qui proposit, si dolus non probavit, de non dolo latius constare dictr, presum. 20. lib. 5. n. 52. specimen, & imaginem habent, que non sunt verisimilia, presumpt. 70. lib. 5. n. 14. presumptio, in ipso crimen falso quid operetur, varie referuntur opiniones, quae st. 99. lib. 1. n. 1. presumptio uteretur circa scripturam publicam, priuatam, aut testes, distinguendum ibid. n. 2. suspitionem, quae indicant, in scriptura publica, n. 3. suspicio sumpta ex viuio apparent in scriptura publica quos effectus habeat, num. 4. 7. 8. 10. & 11. suspitione haberet pro falso ita, quando causa civilis est, n. 5. suspicio sumpta ex viuio latenti scripture publica, nulla est, n. 12. suspicio circa scripturam priuatam quod modo arguitur, num. 20. circa testes, quomodo aiguenda, num. 22. de criminis suspectos detinendi, & carceri mancipari posse, quando verum sit, q. 99. lib. 1. n. 9. falsitas commissa à notario in una parte instrumenti quomodo redat datum in alijs, praf. 63. lib. 3. n. 8. Quid autem sit in instrumentis diuersis, n. 9. fama quibusdam alij adminiculis cōcurrentibus, est ad torturam indicium sufficiens, q. 89. lib. 1. n. 1. usque 28. vel rumor quid sit, q. 1. lib. 1. n. 39. secundum Bar. quid sit, ibi. n. 40. non habet vim testimonij, sed vices accusatoris, vel iudicis obtinet, n. 29. plus mali quam boni nuntia, n. 30. vt tortura indicium faciat, que requirantur, n. 31. vehemens abque alij adminiculis indicium tortura præget, num. 32. vehemens que sit iudex arbitribit, n. 33. 3. 6. iudicium ad torturam facit in his, que sunt difficilis probatio, n. 34. cum denunciatione syndici concurrentis in indicium præbet questionibus, n. 35. à fide dignis certis, que personis originem habet, q. 1. lib. 1. n. 44. fidem in antiquis, vel saltem efficacem presumptionem facit, praf. 10. lib. 3. n. 15. in antiquis, in quibus difficilis est probatio, obtinet cum authentico documento, num. 39. presump. 90. lib. 3. n. 12. mala delinquens, indicium est ad torturam, quae st. 89. lib. 1. n. 13. 33. adminicula nonnullorum placito Doctorum semipienam facit probacionem, praf. 63. lib. 6. n. 190. Ali quando prescriptio non causare potest, ibid. n. 195. famam à rumore differre, sunt qui existimant, q. 1. lib. 1. n. 41. Quod tamen negat Fab. Quinti & Valla, ibi. n. 42. antiquam veram esse presumitur, q. 18. lib. 1. n. 15. malam triennio purgari, q. 89. lib. 1. n. 105. existente rem esse alterius, possessor illius in mala fide presumitur, praf. 30. lib. 3. n. 51. Nisi tamen possessor emerit ab habeat titulum, & longissimo tempore possedisset, s. plenam probationem faciente ex forma statuti, quando nihilominus sententia lata, non transeat in iudicatum, & retractetur, q. 95. lib. 1. n. 8. causa equiparatur cause vita, praf. 49. lib. 5. n. 6. excusat à dolo, presump. 3. lib. 5. n. 27. probare dominum antiquissimum

Index in Lib. Sex

de præterito communis est opinio Doctorum, licet ex dominio sic probato, non censeatur probatum dominum de presenti, presum. 63.lib.6.nu.193. Et ibi vide lapsum Crauettæ. Fama intercedente dominum probatur prævia distinctione temporis præteriti presentisque, quibus dominum comprobare potest: & id partim probando dominum temporis antiquissimi, v.g. ceterum, & plus annorum, vbi vide pulchrum exemplum, ead. presump. 63.lib.6.nu.8. & quid in cursu solum 50. annorum, vel 40. ibid. nu. seq. & quid pariter, vbi cum fama concurrit aliquod administratum, ibid. nu. 186. & denique quando dominum deducitur, & probatur per modum notorij, ibid. nu. 187.

Familia nomine venient etiam feminæ, secus stante statuto, quod stantibus masculis feminæ excludantur, praf. 88.lib.4.nu.3. & 4. herciscundæ iudicio, ea tantum veniunt, quæ quis facit ut haeres, praf. 96.lib.3.nu.26

Familias conferuari publice interest, praf. 67.lib.4.nu.23

Familiam. Prætor incedentes sive insigni si quis verberauit, excusat, praf. 76.lib.6.nu.15

Farina an veniat appellatione frumenti, praf. 15.lib.4.nu.5. Quod non continetur in legato frumenti, quando repingat communis ysis loquendi, ibid. nu. 8

Fatuus dicitur, qui omnino despicit, ita ut verò qui aliquid sapit, praf. 45.lib.6.nu.6

Fauor non debet in odium retorqueri, praf. 10.lib.4.nu.44

Fauores ampliari, & oda restringi oportet, praf. 33.lib.5.nu.37

Fauor publicus in omnibus casibus præferetur priuato, praf. 190.lib.4.nu.9

Fauorabilius quod est, praf. 34.lib.5.nu.14

Feminæ, an, & quando masculorum nomine comprehendantur, & cum eis concurrant. An possit in feudo succedere, & quando censantur in conditione posita. Vide infra in versiculis feminæ.

Feminæ an filiorum nomine comprehendantur, si pater filio decedenti sine filii substituit aliquem, sub illis verbis, sine filiis, praf. 85.libro 4.nu.1. & seq. Et quid si pater substituit pianam causam, filiam, vel superitem, ibid. nu. 15. 16. & seq. filiorum masculorum appellatio non comprehenduntur, statuto tamen, quod stantibus masculis feminæ non succedant, praf. 34.lib.4.nu.10. Idem si masculorum fuit qualificata a testatore expressum, ibid. nu. 1. si filius cum maleficio succederet, solent ab intestato, praf. 76.lib.4.nu.29. masculi repudiatis succedunt per ius accrescendi, praf. 60.lib.4.nu.16. & 20. a testate dicuntur minus dilecta persona, ut magis dilecti masculi. Praf. 88.lib.4.nu.28

Femina si concedit feodium alicui pro se, & filiis suis, intelligitur pro filiabus, etiam feminis, ex quo ipsa concedens est femina, praf. 78.lib.4.nu.35

Femina repelluntur a feudo ob earum inconstantiam, praf. 37.lib.6.nu.45. Et non possunt ob eandem causam in causis cum malis testificari, ibid. nu. 46. Secus si alter veritas haberi non potest, ibid. nu. 47. ita censentur in conditione posita a testatore, sicut masculi, praf. 89.lib.4.nu.95. Intellige, ut ibid. nu. 97. & seq.

Feminatum exclusio si est facta a restatore, & statim in codem testamento adiecit restator fideicommissum, præsumit. 41.libro 6.nu.14

Femina non presumitur odio habere sexum suum, praf. 85.lib.4.nu.6. casta est masculo laudabilior, cum in causa virium carnis sit detestabilis, praf. 78.lib.4.nu.4.

Femerauitus contractus præsumitur, fraude, dolo, simulatione, vere & fictè, vna cum laesione interueniente, praf. 122.lib.3.nu.18. dicitur contractus, fraude, dolo, simulatione que ex pat. vi. riufo interueniente, etiæ in pretio nulla commissa sit deceptio, nu. 23. Et quid si de dolo, fraude aut simulatione dubius est, appareat ramen venditorum laesum esse, ibid. nu. 24. & multis seq. presumpit. 42.lib.4.nu.9. nunc quoque præsumitur antiquum, sed nouum, q. 24.lib.1.nu.5. antiquum, & autum expresse constitutum dicitur, si conjecturis id colligit potest ex ineptius, q. 45.lib.1.nu.10. dicitur quadam seruitus, praf. 91.lib.4.nu.2. concessum esse, demonstrant verba principis in feodium concedens, ibi. nu. 30. concessum figura seu actus facti, etido conuenientes demonstrant, nu. 41. Idque si ex certa conscientia non errore probabili, nu. 24. possidere de quo constat in genere, si requiritur a domino, ut bona ostendat, id neglegat, præsumptionem contra se habet, nu. 57. an præsumatur, principe vtile dominum coherende, directo ibi reservato, nu. 67. cste, ex testibus rationem scire reddentibus præsumitur, nu. 68. in dubio antiquum an nouum potius præsumatur, praf. 93.lib.3.nu.1. & sequens quale sit, vbi præsumptiones extant, illis statim est, donec probetur contrarium, nu. 9. vel antiquum, vel nouum ex obtinens possessione præsumitur, nu. 10. an iquum præsumi, temporis antiquitas facit, nu. 15. Idem, & vox, & fama antiqua, nu. 14. hereditarium in dubio, an potius ex pacto, & prouidentia præsumatur, praf. 94.lib.3.nu.1. & seq. hereditarium dici, nomine heredis in ineffectu expellere, ibid. nu. 3. venire in petitione hereditatis, quando verum sit, nu. 5. & 6. rectum, & proprium præsumi in dubio, praf. 95.lib.3.nu.7. Ampliatur, ibid. nu. 2. pro quo annuis census præstatur, feodium non est pro-

se, vt possint puniri, diversa sunt, praf. 123.lib.3.nu.8. Plura vide supra in verbo Contractus.

Fenerator si dicit se perdidisse librum rationum in mari, & probat quod varijs naufragijs perit, licet non probet quod liber ibi fuerit, ei creditur, praf. 61.lib.6.nu.25

Feneratores muli in suis testamentis solent reliquere pisis locis, vt significant, feminas non fuisse, praf. 183.lib.4.nu.56.

Fenus exercitio nemo præsumitur, praf. 2.lib.5.nu.4. ut præsumatur, sufficiat plus acceptum quam datum esse, praf. 122.lib.3.nu.4. Nec personam mutantis considerari, an fenerari consuevit, nu. 5. exercere qui non erubescit, nec etiam petere erubescit, praf. 122.lib.2.nu.63. vt licet exercere, an dispensatio concedatur, praf. 10.lib.2.nu.46

Ferraria Dux qui sedem Aropolitam defendere promisit, contra se ipsum non intelligitur, praf. 44.lib.3.nu.20

Feudum quotuplex sit, an, & quando, & quale in duobus præsumatur feudum.

Feuda aliqua dicuntur hereditaria, aliqua ex pacto, & prouidentia, praf. 119.lib.4.nu.7. Vtiusque definitiones vide ibid. nu. 6. & seq.

Feudum aniquum ex pacto ut prouidentia, à fideicommissu non differt, praf. 63.lib.6.nu.27

Fauoris ampliari, & oda restringi oportet, praf. 33.lib.5.nu.37

Feudum non potest alienari in consulto domino etiam causa necessitatis, ibid. nu. 173. & 174

Feudum non potest alienari in consulto domino etiam causa necessitatis, ibid. nu. 171

Feudi dominus si promittit expresse fendaratio non alienare proprietatem feudi, alienatio fieri non potest etiam in casu permissio, praf. 189.lib.4.nu.113

Feudum concepsum a feminâ in dubio intelliguntur concessum etiam pro feminis, praf. 85.lib.4.nu.6. pro le, & filiis, non censetur concessum pro adoptiis, praf. 82.lib.4.nu.12. si est cœcum præsumit, & eius filii, vel de legitimo matrimoniio, nam legitimatus per subsequens matrimoniū succedit, praf. 81.lib.4.nu.9. ad Ecclesiast. reuersum efficitur de mensa ipsius Ecclesiæ, etiæ in corporatis voluntate expressa, vel tacita, praf. 87.lib.6.nu.10. Et quando expresa voluntate incorporatura dicuntur, ibid. 1. Et quando dicta est, ibi. nu. 3. hereditarium continetur in fideicommissu, & debet cum alijs bonis hereditariis efficiuntur fideicommissarii, p. c. 197.lib.4.n.6. Nō enim differt, alij bonis liberis, & alij dubiis, ibid. nu. 7. paterna si delatum fuerit ad unum ex fructibus ex plurimis superstitem, admittuntur omnes ab illo uno descendentes, & donec aliquis extat ex illis lineis, alij ex alia linea manent exclusi. Illa verò exhibeta linea a liis secundum lineas, equaliter, seruita tam gradus prerogativa, habita relatione ad primum vocatum, praf. 83.lib.4.nu.29.

Defendo hereditario idem invenit, quod de alijs bonis hereditariis, idem de emphyteusi hereditaria, praf. 95.lib.4.nu.41

Feudum ex pacto, & prouidentia non continetur sub fideicommissu, nec debet restituiri fideicommissum, praf. 197.lib.4.nu.8. Fallit, ibid. nu. 10. & 11. dicitur ex pacto, & prouidentia acquisitum, quando pater sua pecunia acquisuit illud pro se, & filiis, & descendentiis, quod non translat ad extraneos heredes, p. c. 130.lib.4.nu.12. ex pacto, & prouidentia, est omnino alienabile, praf. 142.lib.4.nu.9. nunc quoque præsumitur antiquum, sed nouum, q. 24.lib.1.nu.5. antiquum, & autum expresse constitutum dicitur, si conjecturis id colligit potest ex ineptius, q. 45.lib.1.nu.10. dicitur quadam seruitus, praf. 91.lib.4.nu.2. concessum esse, demonstrant verba principis in feodium concedens, ibi. nu. 30. concessum figura seu actus facti, etido conuenientes demonstrant, nu. 41. Idque si ex certa conscientia non errore probabili, nu. 24. possidere de quo constat in genere, si requiritur a domino, ut bona ostendat, id neglegat, præsumptionem contra se habet, nu. 57. an præsumatur, principe vtile dominum coherende, directo ibi reservato, nu. 67. cste, ex testibus rationem scire reddentibus præsumitur, nu. 68. in dubio antiquum an nouum potius præsumatur, praf. 93.lib.3.nu.1. & sequens quale sit, vbi præsumptiones extant, illis statim est, donec probetur contrarium, nu. 9. vel antiquum, vel nouum ex obtinens possessione præsumitur, nu. 10. an iquum præsumi, temporis antiquitas facit, nu. 15. Idem, & vox, & fama antiqua, nu. 14. hereditarium in dubio, an potius ex pacto, & prouidentia præsumatur, praf. 94.lib.3.nu.1. & seq. hereditarium dici, nomine heredis in ineffectu expellere, ibid. nu. 3. venire in petitione hereditatis, quando verum sit, nu. 5. & 6. rectum, & proprium præsumi in dubio, praf. 95.lib.3.nu.7. Ampliatur, ibid. nu. 2. pro quo annuis census præstatur, feodium non est pro-

Præsumpt. Iacobi Menochij.

præ. num. 3. emptitum, feodium impetratrici, num. 4. concessum pro maleficio, & feminis, in proprium dicitur in eo, quod ad feminas transit, num. 6. in proprium censetur, si ex inuestitu re verbis id apparent, nu. 10. quod de sui natura non est transmisibile, pro hereditibus non præsumitur acquisitum, praf. 47.lib.3. num. 14. vel emphyteusum concedens, præsumitur in perpetuum concedete, praf. 2.lib.3.num.6. primi valallis originem, & fundatum habere à domino directo, quomodo intelligendum, praf. 102.lib.3.nu.13

Feudi natura est, vt ad suos tantum, non autem extraneos transeat, praf. 94.lib.3.num.4. vel emphyteusum concessio, cum scripturam requirat, renovata non præsumitur, praf. 85.lib.3.nu.29. Vide tamen, ibid. nu. 36. loco rem propriam cognoscens, illam feudalem facit, si certa id scientia facit, praf. 91.lib.3.nu.44. pars vna, vel noua, vel antiqua, talen arguit, & reliquam, praf. 93.lib.3.nu.12. natura, secundum regionis morem attendi potius, quam que secundum ius scriptum est, praf. 95.lib.3.nu.8. proprij naturæ repugnat alienandi facultas, ibid. nu. 11. concessionem, non potest princeps nisi iusta cum causa renovare, & maximè si sit antiquum, praf. 10.lib.2.nu.50. & 51

feudo concessio, adiecto pacto, vt nullum præstetur seruitum, ab eius natura recessum dicitur, praf. 95.lib.3.nu.5

feuda propria in foro Italiæ, & ea dici, pro quibus annuis centis soluti, praf. 95.lib.3.nu.9

feudorum natura considerari potest dupliciter, p. c. 95.lib.3.nu.7

feudal res esse, cur non præsumatur, praf. 89.lib.3.nu.4. & p. c. 91.lib.3.nu.2. & seq.

feudalem rem in dubio non præsumit, sed liberam, & allodium, praf. 91.lib.3.nu.29. quod ampliatur multis modis à num. 1. vsque num. 29

feudalem rem esse præsumptionibus, & conjecturis demonstrari posse, praf. 91.lib.3.nu.29. & quæ sint illæ præsumptiones, & conjecturae, vide ibi. nu. 30. vsque ad 11. & seq.

feudal existente bonorum parte maiori, de alijs eadem est præsumptio, praf. 91.lib.3.nu.62. In feudo ex pacto, & prouidentia filius non representat patrem, praf. 95.lib.4.n.42

fictio quid propriæ dicitur, praf. 3.lib.4.nu.12. illa dicitur, quæ contra veritatem inducit, praf. 89.lib.4.nu.5. nec probatio nem admittit in contrarium, ibid. nu. 7. & an sit super re incerta, ibid. nu. 8. illa dicitur, quæ præsupponit veritatem in contrarium, praf. 27.lib.4.nu.8. Fictio semper fundata est in aliqua equitate, p. c. 89.lib.4.nu.9. nihil operatur, quando aequitas deficit, praf. 36.lib.4.nu.16. non admittit probationem in contrarium, cum veritatem adiuvetur, praf. 3.lib.4.nu.5. qualiter definitur secundum Bart. Ang. & Alciat. q. 8.lib.1.nu.4. & seq. qualiter à præsumptione differat, ibid. numeri. 9. & seq. & præsumptio circa idem subiectum omnimodo, etiam respectu temporis concurrens non possunt, quo casu fictio reicta amplectenda est veritas, q. 9.lib.1.nu.9. & præsumptio concurrens non possunt, circa idem respectu eiusdem temporis, tamen quo ad contrarios effectus, & eo casu fictio præualeat, ibid. nu. 6. & 7. & præsumptio concurrens, & admitti possunt circa idem subiectum, respectu diuersorum temporum, ibid. n. 1

fideicommissum cum præsumptione concurrens non possit absolvitè secundum Ripam, q. 9.lib.1.n. 1

fictiones due, quia sunt tanquam duo specialia, simul esse non possunt, at præsumptio simul esse potest, cum una specialitate, q. 18.lib.1.nu.24. duæ quando concurrens possint, quæst. 47.libro 1.nu.10

fideicommissarius nunquam sua auctoritate capere potest, praf. 55.lib.4.nu.8. ex sua persona non derit aliquid quam portionem

Trebilianica, vel Falcidiæ, praf. 198.lib.4.nu.29. quando agit contra grauatum restituere bona testatoris non potest gradatus ille obijcere contra ipsum fideicommissarium, quod testator non erat Dominus illarum rerum, quarum restituere poterit, praf. 63.lib.6.nu.8. derit T rebilianicam ex fideicommisso, quod restitutus, quod haeres, qui primus restitutus, fuit prohibitus detrahere, praf. 198.lib.4.nu.43. Idem quando haeres fuit coactus à fideicommissario adire haereditatem, vt restitutus, ibid. numero 44. agendo contra grauatum ad restituendum bonorum testatoris, fideicommissario subiectum, grauatus ille obijcere fideicommissario huic non potest, testatore illam rerum quarum perit fieri restitutio, dominum non extitisse, praf. 63.lib.6.nu.6

fideicommissum nulla præscriptione ledi posse ex hoc confat, quod agere non possit, praf. 63.libro 6.nu.256. Sed vide ibid. nu. seq.

fideicommissum non censetur inductum, quando testator ita substitutus, substituto fratrem meum, & quan documque is deceperit, substituto eius familiaris, vel agnationem, inter illos de familia,

vel agnatione scilicet, praf. 71.lib.4.n.29. & seq.

fideicommissi præsumptio temere capienda non est, praf. 67.lib.4.nu.9